

30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2018
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ (Β΄ ΛΟΥΚΑ)

Γρηγορίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας, τοῦ φωτιστοῦ (+335). Ῥιψιμίας καὶ Γαϊανῆς καὶ τῶν μετ’ αὐτῶν 32 μαρτύρων γυναικῶν.

ᾠχος α΄. Ἐωθινὸν ζ΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ’ ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν $\frac{\Delta}{\rho}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{9}$

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φα νεν η μιν $\frac{\Delta}{\rho}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου $\frac{\pi}{9}$

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Τ ου λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων και

στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω μα $\frac{\Delta}{\rho}$

α νε εστης τρι η με ρος Σω τη ρω δω ρου με νος τω κο

σμωντων ζων δι α του το αι δυ να α μεις των ουρα νων
ε βο ων σοι ζω ο δο ο τα⁹ δο ο ξα τη α να στα σει
σου Χρι στε δο ο ξα τη βα σι λει α σου^Δ δο ξα τη οι κο
νο μι α σου μο νε φι λα αν θρωω πε⁹

Δόξα. Τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἦχος^Δ Δι-θ.

Και τρο πων με το χος και θρονων δι α δο χος των Α
πο στο λων γε νο με νος την πρα ξιν ευ ρες θε ο ο
πνευ στε εις θε ω ρι ας ε πι βα σιν δι α του
το τον λο γον της α λη θει ας ορ θο το μων και
τη πι ρει ε νη θλη σας με χρις αι αι μα τος Ι ε
ρο μαρ τυς Γρη γο ρι ε πρε σβευ ε Χρι ζω τω Θε
ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λους α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει σαο

κου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα
δε ξα με νος ^θ δι ου α να στη σας τον πρω το πλαστον ε
σωσεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Κε - θ

Τον τα φον σου Σω τηρ ξρα τι ω ται τη ρεν τες ^υ νε κροι
τη ασ τρα πη του ο φθε ντος Αγ γε λθ ^υ ε γε νο
ντο κη ρυ υτ το ντος Γυ ναι ξι την α να α
στα σιν ^υ Σε δο ξα α ζο μεν τον της φθο ρας κα θαι ρε την
^υ σοι προ σπι ι πτο μεν τω α να στα ντι εκ τα φθ και μο
νω Θε ω η μων ^υ

Δόξα.

Σταυ ρω προ ση λω θεις ε κου σι ως οικτιρ μον ^υ εν μνη
μα τι τε θεις ως θνη τος ζω ο δο τα ^υ το κρα
τος συ νε ε τρι ψας δυ να τε τω θα να α τω

σου^u σε γαρ ε ε φρι ξαν οι πυ λω ροι οι του Α δου^u συ
συν η η γει ρας τας απ αι ω νος θα νον τας ως μο νος
φι λαν θρω πος^u

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Του Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι ρε
συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε σπο ο της^{π9}
εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο δι και ος Δα
βιδ^{Δ2} ε δειχ θης πλα τυ τε ε ρα τω νου ρα νων^{Δ2} βα στα σα
σα τον Κτι στην σου^{π9} δο ο ξα τω ε νοι κη σαν τι εν σοι δο
ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου^{Δ2} δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν
τι η μας δι α του το ο κϛ ς σϛ^{π9}

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Γυ ναι κες προς το μνημα πα ρε γε νον το ορ θρι αι και
α γ γε λι κην ο πτα σι αν θε α σα α με ναι ε τρε μον^{π9}
ο τα φος ε ξη στρα πτε ζω ην^{Δ2} το θα αυ μα κα τε

πληττεν αυτας ^π9 δι α του το α πελθουσαι τοις μαθηταις
 ε κη ρυττον την ε γερσιν ^π9 τον Α δην ε σκυλευσε Χρι στος
 ως μο νος κραται ος και δυ να τος ^Δ2 και φθα ρεν τας συ νη
 γειρε παν τας τον της κα τα κρι σε ως φο βον λυ σας δυ να α
 μει Σταυρου ^π9

Δόξα.

Ε τω Σταυ ρω προ ση λω θεις η ζω η των α παν των
 και εν νε κροις λο γισθεις ο α θα να τος Κυ ρι ος ^π9 α νε
 στης τρι η μερος Σω τηρ και η γειρας Α δαμ εκ της φθο
 ρας ^π9 δι α του το αι Δυ να μεις των ου ρα νων ε βο
 ων σοι Ζω ο δο τα ^π9 δο ξα τοις σοις παθημασι Χρι
 στε ^Δ2 δο ο ξα τη Α να στα σει σου ^Δ2 δο ξα τη συ γκα τα
 βα σει σου μο νε φι λα αν θρωω πε ^π9

Και νυν. Θεοτοκίον. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

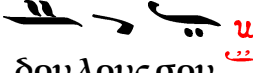
Ἦχος ^π9 Κε - ϑ

Μ α ρι α το σε πτον του Δε σπο του δο χει ον ^υα να
 στη σον η μας πε πτω κο τας εις χα ος ^υδει νης

 α πο γνω ω σε ως και πται σμα των και θλι ι ψε

 ων ^u συ γαρ πε ε φυ κας α μαρ τω λων σω τη ρι α ^u και

 βο η θει α και κρα ται α προ στα σι α ^u και σω ζεις τους

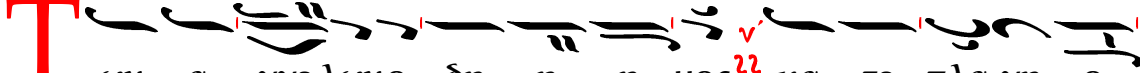
 δου λους σου ^u

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

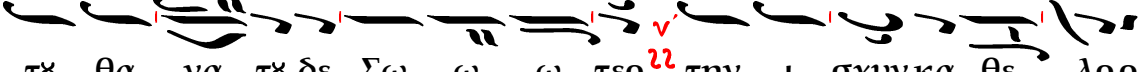
Ἦχος π̣ᾠ̣ Κε ρ

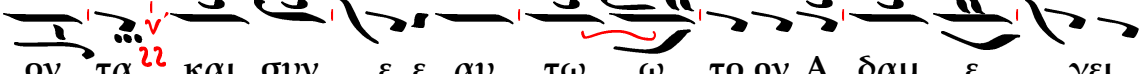

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^v ₂₂ δι δα ξο ο ο

 ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u ₉

T ων α γγε λων ο δη η η μος ^v ₂₂ κα τε πλα γη ο

 ρω ων σε ^v ₂₂ ε εν νε ε κροι οις λο γι σθε ε ε ε ντα ^u ₉

 τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ ^v ₂₂ την ι σχυν κα θε λο ο

 ον τα ^v ₂₂ και συν ε ε αυ τω ω το ον Α δαμ ε γει

 ρα ντα ^u ₉ και εξ α δσ παν τας ε λευ θε ρω ω

 σαν τα ^u ₉

E υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^v ₂₂ δι δα ξο ο ο

 ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u ₉

T ι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρου σι ^v ₂₂ ω ω μα α

θη τρι αι κιο να α α α τε^υ ο α στρα πτων εν

τω τα φω Α αγγε λος^υ προ σε φθε εγ γε ε το ταις μυ

ρο φο ο ο ο ροις^υ ι δε τε ε υ μεις τον τα α φον

και η σθη τε^υ ο Σω τηρ γαρ ε ξα νε ε ε

στη τϷ μνη η μα τος^υ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^υ δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϷ^υ

Λ ι ι α αν πρω ι̇ μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον^υ

προστο μνη η μα α σϷ θρη νο λο γϷ Ϸ Ϸ Ϸ σαι^υ αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε^υ

θη νϷ ο ο και ρο ος πε επ αυ ται μη κλαι ε

τε^υ την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε^υ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε^υ δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σϷ^υ

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μω ρων

ελ θς ς ς ς σαι²² προς το μνη η μα σθ Σω ω ω ω

τερ⁹ ε νη χεν το αγ γε ε ε λθ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε νθ²² τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ν τα

λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τθ μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι⁹

Π ρο σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ τθ Υι

ο ο ο ον τε²² και αι τω ω Α α γι ον Πνε ε ε ευ μα

⁹ την Α γι αν Τρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α²² συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα α ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος⁹ Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε⁹

Κ αι νυ υ υν και α ει και εις τθς αι ω ω ω

ω να ας τω ω ν αι ω ω νων α μην⁹

Ζ ω ο δο την τε κθ ς ς σα τον Α δα μ α μα ρ

τι ι ι ι ι ασ²² ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε

χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε εσ χες²² ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

ταυ την δε ο εκ σαρκω θει εις Θε ος και

α αν θρω πος

A λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη λυ

ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη λυ

ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἦχος α΄.

Ἦ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν· ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ἔ Πα ρ

Ἀντίφωνον Α

E ν τω θλι βε σθαι με ει σα κου σον μου των ο δυ

νωων Κυ ρι ε σοι κρα ζω ^π₉

Tοις ε ρη μι κοις α παν στος ο θει ος πο θος εγ γι
νε ται ^Δ₂ κοσμου ου σι του μα ται αι ου εκ το ος ^π₉

^χ **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι ^Δ₂ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην ^Δ₂

Aγι ω Πνευ μα τι τι μη και δο ξα ωσ περ Πα τρι
πρε πει α μα και Υι ω ^π₉ δι α του το α σω μεν τη τρι
α δι μο νο κρα το ρι α ^π₉

Ἀντίφωνον Β'

Eις τα ο ρη των σων υ ψω σας με νο μων ^Δ₂ α ρε ταις
εκ λαμπ ρον νο ο Θε ος ι να υ μνω σε ^π₉

Δε ξι α σου χει ρι λα βων συ Λο γε φυ λα ξον με
φρου ρη σον ^Δ₂ μη πυρ με φλε ε ξη της α μαρ τι ας ^π₉

^χ **Δ**ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι ^Δ₂ και νυν και α ει ^χ και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ_δ

A γι ω Πνευ μα τι πα σα η κτι σις καινου ργει ται
^Δ_δ πα λιν δρο μου σα εις το πρω ω τον ^π_ρ ι σο σθε νε ες
γαρ ε στι Πατρι και Λο γω ^π_ρ

Ἀντίφωνον Γ'

E πι τοις ει ρη κο σι μοι ο δευ σω μεν εις τας αν
λα ας του Κυ ρι ι ου ^Δ_δ ευ φρα νθη μου το πνευ μα συ γχαι
ρει η καρ δι α ^π_ρ

E πι οι κον Δα βιδ φο βοσ με γας ε κει γαρ
θρο νων εκ τε θεν των ^Δ_δ κρι θη η σον ται α πασαι αι φυ
λαι της γης και γλω σσαι ^π_ρ

^χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και A γι ω Πνευ μα
τι ^Δ_δ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην ^Δ_δ

A γι ω Πνευ μα τι τι μην προ σκυ νη σιν δο ξαν και
κρα τος ^Δ_δ ως Πα τρι τε α ξι ον και τω Υι ω ω δει προ σφε ρειν

μο νας γα ρε στιν η Τρι ας τη φυ υ σει αλλ ου προ σω

ποις

Τὸ Προκείμενον.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι εν σω τη ρι ω πα ρησι α σομαι εν αυ τω

Στίχος α'. Σῶσόν με Κύριε ὅτι ἐκλέλοιπεν ὄσιος, ὅτι ὠλιγόθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἰῶν τῶν ἀνθρώπων.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι εν σω τη ρι ω πα ρησι α σομαι εν αυ τω

Στίχος β'. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῆ γῆ, κεκαθαρισμένον ἑπταπλασίως.

Νυν α να στη σομαι λε γει Κυ ρι ος θη σομαι εν Σω τη ρι ω πα ρησι α α σομαι εν αυ τω ω ω ω

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

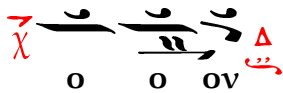
Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Πα α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ζ'

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτι σκοτίας ἔτι οὔσης εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει οὖν καὶ ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ· καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρου καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· οὐ μέντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, οὐ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε οὖν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε καὶ ἐπίστευσεν· οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν ὅτι δεῖ αὐτόν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ

ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

χ Δ
22

Ελε η μου ελε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτι
μων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας
μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και η
α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σοι μονω η ημαρτον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λογοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ιδθ γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισση σε με η μητηρ μθ

Ιδου γαρ α ληθει αν η γα α πη σας τα α δη
λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σθ ε δη λω σας μοι

Ι δὲ ἄρχιερα ἡ ἡ θει
 ἀν ἡ ἡ γὰ πη ἡ σα ἀς τα ἀ δη λα και αι
 τα κρου υ φι ι ἀ τη η η ης σο ο φι ι ι ἀ ἀς
 σα ἄ ε δη λω ω ω σα ἀ ἀ ἀ ἀ ἀς μοι οι οι
 οι οι

Ὁ α' χορός.

Ε ἰς πολλὰ ἐ ἐ τη δε σπο ο τα

Ρ ἀν τι εἰς με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σομαι
 πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εἰς μοι ἀ γαλ λι ἀ σιν και ευφροσυ
 νηνα γαλ λι ἀ σονται ο στε ἀ τε τα πεινω με να

Α πο ρεψον το προσωπον σα ἀ πο των ἀ μαρ
 τι ων κα και πα σαστας ἀ νο μι ας με ξα λειψον

Κ αρ δι ἀν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος
 και πνευμα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κατοις με

Μη απορριψης με απο τσπροσωπσσ και το
Πνευμα σσ το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μη

Αποδος μοι την αγαλι α σιν του σωτηριου
σσ και πνευματι η γε μο νικω στη ριξονμε

Διδαξω α νομους τας οδς σσ και α σε βεις
ε πι σε ε πιστρεψσσι

Ρυσαι με εξ αι ματων ο Θε ος ο Θε ος της
σωτηρι ιας μη αγαλι α σε ται η γλωσσα μη την δι
και ο συνησσ

Κυριε τα χει λη μου ανοι ξεις και το στο
μαμη α ναγ γε λει την αι νεσινσσ

Οτι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δωκα αν ο
λο καν τω ματα ουκ ευδο κη σεις

Ηυσι α τω Θε ω πνευμα συν τε τριμ με νον
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ουκ ε ξουδε νω σει

A γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σστην

Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ σα

λημ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ νησα

να φο ραν και ο λο και τω ματα

T ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον σσ

μο οσ χς και ε λε ησον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταιστων Α πο στο ολων πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα λει

ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη ματων

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην Ταισ της Θε ο το ο κσ πρε σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πληθη των ε μων εγ κλη ματων

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μσ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φσ κα θως προ

ει πέν ε δώ κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και
με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

Ὡιδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχύϊ δεδόξασται· αὕτη γὰρ Ἀθάνατε, ὡς πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθεις· καὶ λύσας αἰώνιων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότῃν, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν γρήγορον μέλπω σε, Μάρτυς, ποιμένα. Ὁ Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τριάδι τῇ σεπτῇ, παρεστῶς στεφηφόρος, ὡς γρήγορος ποιμὴν, ὡς Μάρτυς ἱερός, ἱεραῖς σου δεήσεσι, κοίμησον τὰ τῶν παθῶν μου, ἀχλυῶδη ἰνδάλαματα, εὐφημοῦντός σε, μάκαρ Γρηγόριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ἄδυτος λαμπτήρ, ἱεράρχης ὁ μέγας, ὁ πολυάθλος ποιμὴν,

ἀγώνων ἢ τριβή, Ἀρμενίας τὸ καύχημα, σήμερον πρὸς εὐωχίαν, τοὺς πιστοὺς συνεκάλεσε· συνελθόντες αὐτὸν μακαρίσωμεν.

Δόξα.

Ναμάτων ζωηρῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος μάκαρ, ἐμπλησθεῖς ὡς ποταμός, Ἐδέμ τῆς νοητῆς, ἐκπεπόρευσαι πρόσωπον, ἄρδων τὸ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ξηραίνων τὸ πέλαγος, τῆς εἰδωλομανίας Γρηγόριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γυναῖκες τῷ Σταυρῷ, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, κραταιούμεναι Ἀγνή, ἐνήθλησαν στερόρως, καὶ αὐτῷ προσηνέχθησαν ὀπισθέν σου τῆς Παρθένου, παρθενίας λαμπρότησι, καὶ Μαρτύρων ἐν αἵματι λάμπουσαι.

Ὡιδὴ γ´. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος α´. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠυδόκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι. Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνεΐκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἠμφίασας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἦχος δ´. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥαπισμοῖς σιαγόνων σου, μύλας συντριβεις λεόντων, καὶ ὀχετοῖς αἱμάτων, δαιμόνων λύθρον ἐκμειοῖς, εἰδωλικάς προορρίζους τε,

καταστρέφεις στήλας ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ δεινῶν ἐπίτασις, οὐ χαλεπαὶ τιμωρίαί, οὐ ζοφωτάτη λάκκου, κάθειρξις χρόνιος τὴν σὴν, ἀδαμαντίνην ἔτρεψε, διάνοιαν Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Δόξα.

Νυσταγμὸν σοῖς ὄμμασι, Μάρτυς οὐκ ἔδωκας ἕως τοὺς νυσταγμῶν κακίας, κεκρατημένους δυσσεβῶς, υἱοὺς ἡμέρας ἔδειξας, κραυγάζοντας· Ἄγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μητροπάρθενον Κόρην, σὲ Ῥιψιμία ἢ Μάρτυς, ἐπισταμένη μόνην, ἐθέλχθη σοῦ ταῖς καλλοναῖς, καὶ τῷ Χριστῷ ὀπίσω σου, προσήνεκται, ἄθλοις διαλάμπουσα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Βλέμμα γρήγορον τῆς διανοίας, Μάρτυς ἔνδοξε προκεκτημένος, ὁμωνύμως καὶ καταλλήλως διέπρεψας· ὑπὲρ Χριστοῦ τῇ ἀθλήσει στρεβλούμενος, ἐν προσευχαῖς ἀνεन्दότως ἠγρύπνησας. Ὅθεν εἴληφας, ἱεραρχικῶς δι' αἵματος, βραβεῖον κατ' ἄμφω παμμάκαρ Γρηγόριε.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλουσ ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος α'. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν, ὡς Θεόν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· * Σὺ εἶ ὁ παῖσι

παρέχων, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρῶταις ταύταις τό, Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι * Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

Στίχ. Εἰδὼς τό, Γρηγορεῖτε, τοῦ Θεοῦ Λόγου,
Θεοῦ καλοῦντος, γρηγορῶν ὠφθης, Πάτερ.

Ἀρμενίης μεγάλης θάνε Γρηγόριος τριακοστῆ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν Ῥιψιμίας, Γαϊανῆς καὶ ἐτέρων λβ' Ὁσιομαρτύρων γυναικῶν καὶ παρθένων.

Στίχ. Ἦλγει σπαθισμοῖς οὐδαμῶς Ῥιψιμία,
Ἄπειρα τούτοις ἀνταριθμοῦσα στέφη.

Γαϊανὴν ἔστεψεν ἄσκησις πάλαι·

Καὶ νῦν ἄθλησις ἢ διὰ ξίφους στέφει.

Τιμᾶ, Τριάς, δεκάς σε τριπλῆ Μαρτύρων,
Σὺν ταῖς δυσὶ θνήσκουσα σοῦ χάριν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων ἑβδομήκοντα Μαρτύρων, τῶν συναναιρεθέντων τῇ Ἁγίᾳ Ῥιψιμίᾳ, καὶ μνήμη τῶν Ὁσίων δύο γυναικῶν.

Στίχ. Τέθνηκεν ἀνδρῶν ἑβδομηκοντάς ξίφει,
θνήσκειν ἐτοίμων εἰ δέοι καὶ πολλάκις.

Δυὰς γυναικῶν, ἀρεταῖς τεθραμμένων,
Ἀθλητικῶ τμηθεῖσα κοσμεῖται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Στρατονίκου.

Στίχ. Ὁ Στρατόνικος τῶ δια ξίφους τέλει,
Ἄπαν στρατευμα δαιμόνων νικᾶ μόνος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Μαροδόνιος, ἄνθρακας ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ δεξάμενος, τελειοῦται (μετὰ τῶν συναθλησάντων αὐτῶ Μυγδονίου, Γοργονίου, Ἰνδοῦ, Γλυκερίου τοῦ πρεσβυτέρου, Θεοφίλου τοῦ διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς Ἁγίων γυναικῶν).

Στίχ. Γνώρισμα, Μαροδόνιε, τοῦ πάθους φέρεις,
Ἐπ' ὀμφαλοῦ σφράγισμα καύσεως φέρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι χίλιοι Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Χιλιάριθμος ἀρχενομητῶν φάλαγξ,
Ἐπαθλον εὖρεν οὐκ ἀριθμητὰ στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀριστάκου, Βαρτάν, Χουσίκ, Ναρσῆ καὶ Ἰσαὰκ τοῦ μεγάλου, ἀπογόνων τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Φωτιστοῦ καὶ Καθολικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀρμενίας.

Στίχ. Γόνει ὡς ὄντες Γρηγορίου μεγάλου,
Αὐτὸν μιμεῖσθε ἀρεταῖς κοσμηθέντες.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μιχαήλ, πρώτου Μητροπολίτου Κιέβου.

Στίχ. Ἀγγελοειδῶς τὸ Κιέβον ποιμάνας,
Σὺν ἀγγέλοις νῦν, Μιχαήλ, ἀναπαύη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, τοῦ ἀσκήσαντος παρὰ τὸν ποταμὸν Πέλσμα τῆς Ῥωσσίας.

Στίχ. Γρηγόρον τὸν νοῦν Γρηγόριος πλουτήσας,
Γρηγόρως διέφυγεν ἡδονῶν γεῦσιν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξεως τοῦ Τριωδίου, τῆ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A ^{Bou} νοι ξω το στο μα μβ και πλη ρω θη σε ται
Πνευ ματος ^ε και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι λι δι μη
τρι ^ε και ο φθη σο μαι ^{Πα} φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων ^{Bou} και
α σω γη θο μενος ταυ της τα θαυ μα τα ^ε

ὠδὴ γ'

T ^{Bou} ους σου ους υ μνο λο γος Θε ο το ο κε ^Δ
η ζω σα και αφ θο νος πη γη ^Δ θι α σον συ γκρο τη σαν

^M τας ^{Πα} πνευματικόν ^{Βου} στερών σου και εν τη θεια
 δοξαστε φωνοξήσ αξίωσον

ᾠδὴ δ'

^{Βου} Τὴν ^M ἀνεξιχνίασθαι ^{Βου} ἀνβλήν ^{Πα} τῆς ^{Πα} ἐκ
 τῆς Παρθενώσας κωσέως ^{Πα} στυψιστῆ
^M οὐροφῆτης ^{Δι} ἀββακὺμ ^{Δι} κατὰ ^{Δι} νόων ^{Δι} ἐκφυγα
^{Βου} ζεδοξάτηδὺνα μείσ ^{Βου} Κυριε

ᾠδὴ ε'

^{Βου} Ἐξήστα ^{Βου} συμπαντα ^{Βου} ἐπιθηθιαδο
 ξήσ ^{Βου} συυγαρά ^{Βου} ἀπειρογάμε ^{Βου} Παρθενέ
^{Δι} εσχες ^{Δι} ἐν ^{Δι} μηήτρα ^{Δι} των ^{Δι} ἐπι ^{Δι} παντων ^{Δι} Θεον
^{Βου} και ^{Βου} τετοκας ^{Βου} ἀχρονον ^{Βου} Υιον ^{Βου} πασι ^{Βου} τοι οἰς ^{Βου} υ
^M μνσ ^{Βου} σισε ^{Βου} σω ^{Βου} τη ^{Βου} ρι ^{Βου} ι ^{Βου} αν ^{Βου} βρα ^{Βου} βευ ^{Βου} ς ^{Βου} σα

ᾠδὴ ς'

^{Πα} Τὴν ^{Πα} θειαν ^{Πα} ταυτην ^{Πα} και ^{Πα} παν ^{Πα} τιμον ^{Πα} τε ^{Πα} λην ^{Πα} τες ^{Πα} ε ^{Πα} ορ ^{Πα} την
 οι ^{Πα} θε ^{Πα} ο ^{Πα} φρο ^{Πα} νες ^{Πα} της ^{Πα} Θε ^{Πα} ο ^{Πα} ο ^{Πα} μη ^{Πα} το ^{Πα} ρος ^{Πα} δευ ^{Πα} τε ^{Πα} τας ^{Πα} χει
 ρας ^{Πα} κρο ^{Πα} τη ^{Πα} σω ^{Πα} μεν ^{Πα} τον ^{Πα} εξ ^{Πα} αυ ^{Πα} της ^{Πα} τε ^{Πα} χθε ^{Πα} εν ^{Πα} τα ^{Πα} Θε

ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκ ελαατρευσαν τη κτισει οι οι θε ο φρο
 νες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος α πει
 λην αν δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον
 Πα περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε
 ος ευ λογη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι νω
 ο το ο κοσ της Θε ο το κς δι ε σω σα το το τε
 με εν τυ πς με νος νυν δε ε νερ γς με ε νος την οι
 κς με νην α πα σαν α γει ρει ψα α λ λς σαν
 Πα τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ
 ψου ου τε εις παν τας τς αι ω ω να α α ας

Η ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Με γα λυ νει η ψυ χη μς τον Κυ ρι ον και η

γαλ λι α σε το πνευ μα μ ε πι τω Θε ω ω

τω ω σω τη ρι μ ε

T^{Bou} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

ορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε ε μεγα λυ νο μεν

Χ ^{Bou} Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της

δ ε λη σαυ τ ε ι δ ε γα ρ α πο τ ε νυ νμα κα ρι

ε σι με πασαι αι γε νε αι

T^{Bou} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

ορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε ε μεγα λυ νο μεν

Χ ^{Bou} Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

τος και α γι ον το ο νο μα αυ τ και το ε λε

ος αυ τ ε ις γε νε αν και γε νε αν τοις φο β ε

μενοις αυτων ^ε_{7x}

T^{Bou} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε_{7x} την α δι α φθο
ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νο μεν ^ε_{7x}

E^{Bou} ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ^ε_{7x} δι
ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα ν^ε_{7x}ς δι α νοι α καρ

δι ας αυ των ^ε_{7x}

T^{Bou} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε_{7x} την α δι α φθο
ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νο μεν ^ε_{7x}

K^{Bou}α θει λε δυ να στας α πο θρο νων ^ε_{7x} και υ υ ψω σε ^ε_{7x}
τα πει ν^ε_{7x}ς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα θω ων ^ε_{7x} και
πλ^ε_{7x} τ^ε_{7x} ς εν τας ε ξα πε στει λε κε ν^ε_{7x}ς ^ε_{7x}

T^{M Bou} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^ε_{7x} και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^M την α δι α φθο ^{Bou}
ρωσ Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν ^ε την ον τως Θε ^χ
ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν ^ε

^χ ^{Bou} Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς μνη σθη
ναι ε λε υς ^ε κα θως ε λα λη σε προς τς πα τε ρας
η μων ^ε τω Α βρα ^χ αμ ^Δ και τω σπερ μα τι αυ τς ε
ως αι ω νος ^ε

^M ^{Bou} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^M και εν δο ^Δ
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε την α δι α φθο ^{Bou}
ρωσ Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν ^ε την ον τως Θε ^χ
ο το κον σε ε μεγα λυ νο μεν ^ε

ᾠδὴ θ'

^{Bou} Α πας γη γε νης ^ε σκι ο τα τω τω πνευ μα τι λα μπα α
δς ^ε χς με νος ^{Πα} πα νη γυ ρι ζε τω ω δε ^ε α υ λων ^{Bou}
νο ο ων φυ σις γε ραι ρσ σα ^ε τα ι ε ρα θαν μα ^M
σι α ^Δ της Θε ο μη η το ο ρος ^ε και βο α α α ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Ϸ

ὁ β' χορός:

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Ζ'.

Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον, τῆς Μαρίας εἰπούσης, ἐπὶ τὸν τάφον ἔδραμον, Σίμων Πέτρος, καὶ ἄλλος, μύστης Χριστοῦ, ὃν ἠγάπα ἔτρεχον δὲ οἱ δύο, καὶ εὗρον τὰ ὀθόνια, ἔνδον κείμενα μόνα, καὶ κεφαλῆς, ἦν δὲ τὸ σουδάριον χωρὶς τούτων· διὸ πάλιν ἠσύχασαν, τὸν Χριστὸν ἕως εἶδον.

Τοῦ Μηναίου. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φρικτὸν ἰδόντες θέαμα, ἐξέστησαν οἱ ἄπιστοι ὃν γὰρ ἐνόμιζον εἶναι, νεκρὸν ἐν λάκκῳ θηρίων, ζῶντα ἀναβιβάσαντες, προσπίπτουσι κραυγάζοντες· Μέγας Θεὸς Γρηγορίου, ὁ τοῦτον δείξας φωστῆρα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ νώτοις ἐποχούμενος, χερουβικοῖς Πανάχραντε, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου θέλων, σάρκα λαβὼν ἀνεκλίθη, ὅπως ἡμᾶς ἐργάσηται, υἱὸς Θεοῦ τῇ χάριτι, τοὺς εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, καὶ σὲ αἰεὶ εὐφημοῦντας, τὴν πρόξενον σωτηρίας.

ΑΙΝΟΙ

ᾠχος 4 Παφ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι
ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ν
ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ
ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω ω
ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αντες οι Α αγ γε ε λοι
οι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον πασαι
αι δυ να α α μεις α αυ του ου Σοι πρε ε ε πει υ
υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Του ποιησαι εν αυτοις κριμα εγγραπτον
δο ξα αυ τη ε
σαι πασι τοις οσι οις α α αυ τσ

Υ μνου μεν σου Χριστε το σω τη η ρι ο ον πα α α
θος και δο ξα ζο μεν σου τη ην α να α α α στα
α α α σιν

Αινειτε τον Θεον εν τοις αγιοις αυτου· αινειτε αυτον εν

στερεώματι της δυναμει εως α αυ τ8

O σταυρον υπομει ειεινας και τον θανατον καταργησας και αναστας εκτων νεε κρων ειρηνευσονημωντην ζωην Κυριι εως μοσ παντοδου να α α α μος

Αινειτε αυτον επι ταϊς δυνασταιαις αυτου· αινειτε αυτον κα

τα το πληθος της μεγαλωσυ υ νης α α αυ

τ8

O τον Αδηνσκυλευσας και τον ανθρωπον αναστησας τη αναστασει εισου Χριιστε αξιωσημας ενκαθαρα ακαρδια υμνειν και δοξα α α α ζειειειν σε

Αινειτε αυτον εν ηχω σάλπιγγος· αινειτε αυτον εν ψαλτη

ριι ω και κι θα α α ρα

T ην θεοπρεπη σου συγκαταβασιν δοξαζοντες υμνου μεν σε Χριιστε ετεχθησ εκ Πααρ

θε ε νου και α χω ρι στος υ πη ρ χες τω ω ω ω Πα

α α α τρι ε πα θες ως αν θρω πος και ε κου σι ως υ

πε μει ει νας στα αυ ρον α νε στης ε εκ του ου τα α

φου ως εκ πα στα δος προ ο ο ο ε ε ε ελ θων ι να

σω σης τον κο ο ο σμον Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα

α α α σοι

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορ

δαι αι αις και αι ορ γα α α νω

Ο τε προ ση λω θης τω ξυ λω ω του στα αυ ρου το

τε ε ε νε ε κρω ω θη το κρα τος του ου ου ου ε ε ε

εχ θρου η κτι σις ε ε ε σα α λε ε ευ θη τω

φο ο ο βω ω ω σου και ο Α δης ε σκυ λευ θη

η τω κρα α α α τει ει ει ει σου τους νε κρους εκ των

τα φων α νε στη η σας και τω Λη στη τον Πα ρα δει σον

η νοι οι ξας Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο ο ο ξα

α α α σοι

✠ Αινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α α

τω τον Κυ ρι ι ι ον

Oδυ ρο μεναι μεε τα σπουου δης το μνη μα σου

κα τε λα α βον αι αι τι ι ι μι ι αι γυ ναι αι αι αι

κες ευ ρου σαι δε τον τα φον α νε ω ω γμε ε ε νον

και μα θου σαι παρα του Αγ γε λου το και νον και πα ρα

δο ο ξονον θα αυ μα α πηγ γει ει λα α αν τοις Α α

πο στο ο ο ο λοις ο τι α νε στη ο Κυ ρι ι

ος δω ρου με νο ος τω ω κο ο σμω το με ε ε γα

ε ε λε ε ε ος

✠ Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου μη ε πι

λα θη των πε νη η των σου εις τε ε ε ε λος

Tην των πα θων θει αν μω λω πω ω σιν σου προ σκυ νου μεν

Χρι στε ε ε ο Θε ε ος και την εν τη Σι ων δε σπο

τι κην ι ε ρουου ργι ι αν την εν τε λει των αι ω

ων θε ο φα α νω ω ως γε γε ε νη με ε ε ε νην

τους γαρ εν σκο τει κα θευ δο οντας ο Η λι ος ε φω

τι ι σα α ας τη η ης δι και αι ο συ υ υ υ

υ υ νης προς α νε σπε ρον χει ρα γω γων ε ε λ λα α μ

ψι ιν Κυ ρι ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι

παντα τα θαν μα σι α α α α σθ

Tο φι λο τα ρα χον γε νος των Ι ου δαι ων ε νω

τι σα α σθε που ει σιν οι Πι λα α τω προ ο σε ε λ

θο ον τες ει πω σιν οι φυ λα α ασ σο ο ον τε ες στρα

τι ω ω ω ω ται που ει σιν αι σφρα γι δες του μνη μα α

τος που με τε τε ε θη ο τα α φεις που ε πρα θη

η ο α α α πρα α α α τος πως ε συ λη η θη ο ο

θη σα αυ ρος τι συ κο φαν τει τε την ε γε ρ σιν του

Στα αυ ρω ω θε εν τος πα ρα α α νο ο ο μοι οι Ι

ου δαι αι αι αι οι α νε στη ο εν νε κροις ε λευ θε ε

ροσ⁹ και πα ρε χει ει τω ω κο ο σμω το με γα ε ε ε ε
λε ε ε ε ος⁹

Ἐωθινὸν Ζ΄.

Ἦχος ᾠδῆ Γα φ

Δο ξα Πατρι ι ι ι ι και Υι υι ω και Α γι ι
ω ω ω Πνε ευ μα α α τι²²

Ιδου σκο τι α α και πρω ω ι και τι προς το μνη η μει
ει ει ον Μα ρι ι α ε στη κα ας²² πο λυ σκο ο ο το

ος ε ε χου σα α α α ται αις φρε ε σιν υφ ου²² που
τεθει ται αι ζη τει εις ο Ι η σου ους αλλ ο ο ρα τους

συν τρε ε ε ε ε ε ε χοντας μα θη η τας²² πως τοις ο θο ο
νι ι ι οις και αι τω σου ου δα ρι ι ι ω την

α να στα α σι ι ι ι ν ε ε τε κμη ρα το ο και α νε
μνη σθη η σαν της πε ρι ι του ου ου του γρα α φης μεθ

ω ω ων και δι ι ων και η μεις πι ι στευ σα αν τες α
νυ μνου με εν σε τον ζω ο ο δο ο ο ο την Χρι ι στον²²

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ εὐλογημένη ὑπαρχεις Θεοτόκε Παρθε-
ε, ἐνεδιὰ γὰρ τῆς σαρκώ-
θευτος ὁ ἀδυσήχμα λωτισαί ὁ Ἀδαμὰ να-
κεκληταί ἠκατάρανε νεεκρωταί ἠεὺ α-
ἠλευθερωταί ὁ θανάτος τεθαναάτωται καί ἠ-
μεις ἐζωοποιήθημεν διὸ ἀνυμνεύτες βο-
ώωμεν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ
ουτως εὐδοκίσας δὸ ὀξα σοι

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Παφ

Δοξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς δὸξα ἐν ὑψιστοῖς Θε-
ῶ καὶ ἐπιγῆς εἰρηην ἠεν ἀνθρώποις εὐδοκί-
Υμνου σου μενε εὐλογου μενε σε προσκυνου μενε
σε δόξολογου μενε σε εὐχαριστου μενε σοι διὰ τὴν
μεγαλήν σου δόξαν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε ε Πατερπα
ντο κραατορ Κυριε Υιε μονογε νες Ιη
σου Χριστε και αγιον πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υιο
ος του Πατρος ο αι αιρων την αμαρτιαν
του κοοσμου ελεησον ημας ο αι αιρωντας αμαρ
τιας του κοοσμου

Προσ δε ξαι την δεησιν ημων ο καθημενος εκ
δεξιων του Πατρος και ελεησον ημας

Οτι συ ει μονος Αγιος συ ει ει μονος Κυ
ριος Ιησους Χριστος εις δοξα αν Θεου Πατρος Α
μην

Καθε καστηνη μεραν ευλογησω σε και αι
νεεσω το ονομα σου εις τον αιωωνα και εις τον
αιωωνα του αιωωνος

Καταξιωσον Κυριε εν τη ημερα ταυ

τη ^Δα να μαρ τητουςφυλα χθη ηναι η μα ας ^π9

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε το ο ον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ωνας Α μη ην ^π9

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ^Δκα ^π9

θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε ^π9

Ευ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ^π9 δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου ^π9 (τρεις)

Κυ ρι ε κατα φυ γη ^Δε γε νη ηθης η μιν εν γε ^π9

νε α και γε νε α ^Δε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον

με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι ^π9

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξον με ^Δτου ^π9

ποι ειν το θελη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο ος μου ^π9

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δεν τω φω τι σου ο

ψο ο με θα φω ως ^π9

Πα ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω

σκου σι σε ^Δ _δ Α γι ος ο Θε ος ^Δ _δ Α γι ος Ι σχυ

ρος ^Δ _δ Α γι ος Α θα νατος ε λε η σονημας ^π _ρ

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι ^Δ _δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων Α

μην ^Δ _δ

Α γι ος Α θα νατος ε λε η σονημας ^π _ρ

Αισματικόν. ^ζ _χ

Α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ _δ Α α α γι ι

ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος ^Δ _δ Α α γι ο ος Α α

θα α να α α τος ^Δ _δ ε ε λε ε η σο ον η η η

μα α α ας ^π _ρ

Σ η με ρον σω τη ρι α τω κοσ μω γε γο νεν ^Δ _δ α σω

μεν τω α να στα ντι εκ τα φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

μων ^π _ρ κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα να τον ^Δ _δ το

νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα ε ε λε ε ο ο ο

ος ^π _ρ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλά.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορειτικά (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. ᾠχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

ᾠχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτεροσω

σωνη μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτεροσω

σωνη μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου Σωτεροσω

σωνη μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ς ι α

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ς ι α

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λυ ς ι α

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη 8 ι α

Δόξα Πατρί και Υιῷ και Αγίῳ Πνεύματι.

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω νων

α μην

ΟΜο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῆ Θε ου α θα

να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε ν8 Μα

ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο

με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω

σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμός ριζ' (117).

Ἦχος ἔ Πα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων και

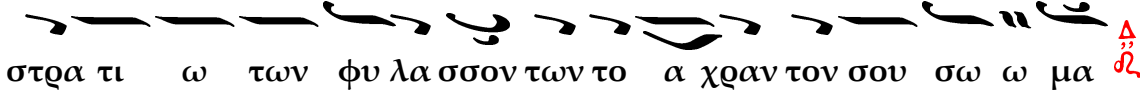
στρατιω των φυλασσοντων το αχραντον σου σωω μα
 ανεστης τριημερος σωτηρ δωρου μενος τω κο
 σμωτην ζωην δια του το αιδυνα αμειστων ουρανων
 εβων σοι ζωοδο οτα δοοξατη αναστασει
 σου Χριστε δοοξατη βασιλει ασου δοξατη οι κο
 νομια σου μο νε φι λα ανθρω πε

Στίχ. β'. Ειπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

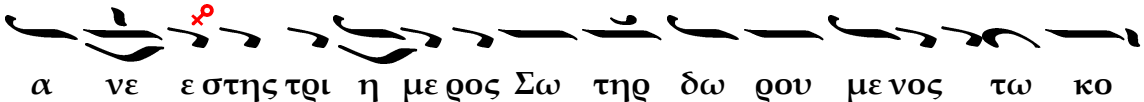
Του λιθου σφραγισθεντος υπο των Ιουδαιων και
 στρατιω των φυλασσοντων το αχραντον σου σωω μα
 ανεστης τριημερος σωτηρ δωρου μενος τω κο
 σμωτην ζωην δια του το αιδυνα αμειστων ουρανων
 εβων σοι ζωοδο οτα δοοξατη αναστασει
 σου Χριστε δοοξατη βασιλει ασου δοξατη οι κο
 νομια σου μο νε φι λα ανθρω πε

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

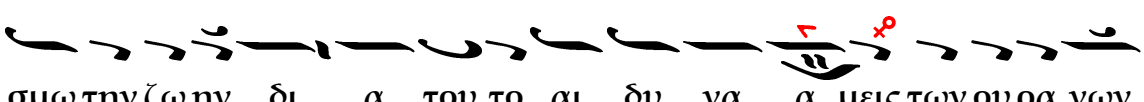
Του λιθου σφραγισθεντος υπο των Ιουδαιων και

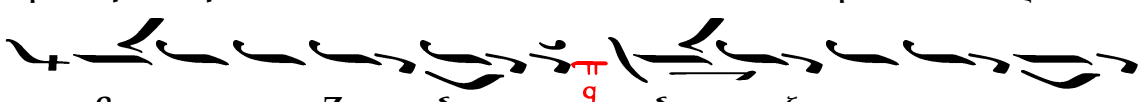
 στρατι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω μα Δ_{22}

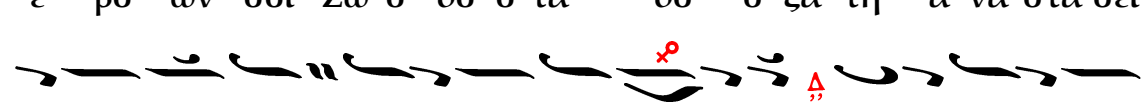
 α νε ε στης τρι η με ρος Σω τη ρ δω ρου με νος τω κο

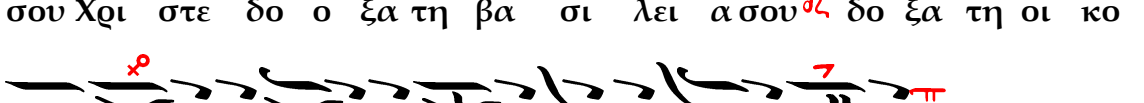
 σμω την ζω ην δι α του το αι δυ να α μεις των ου ρα νων

 ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα η δο ο ξα τη α να στα σει

 σου Χρι στε δο ο ξα τη βα σι λει α σου Δ_{22} δο ξα τη οι κο

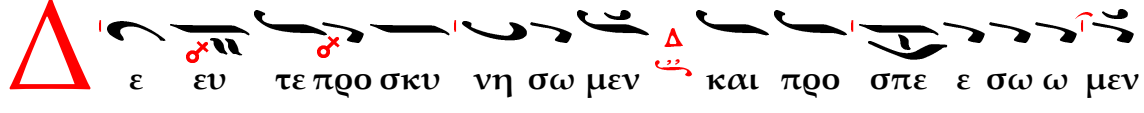
 νο μι α σου μο νε φι λα αν θρω ω πε ε ε ε η

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

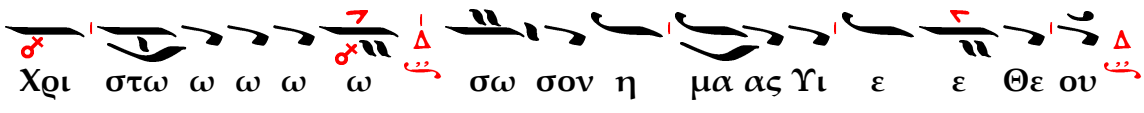
Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

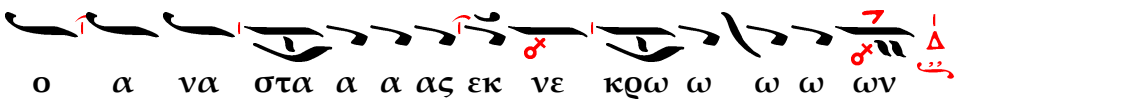
Ἦχος Δ Δι - θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω μεν

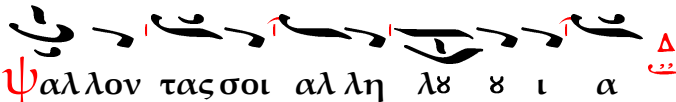

 Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου

 ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω νων

ὁ β' χορός:

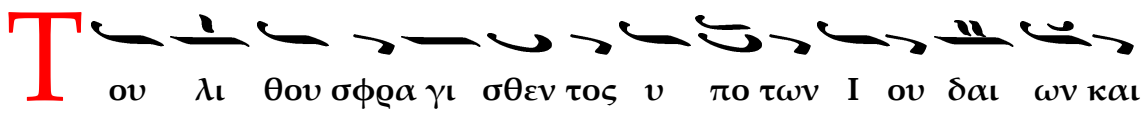

 ψαλλον τας σοι αλλη λη λυ ι α

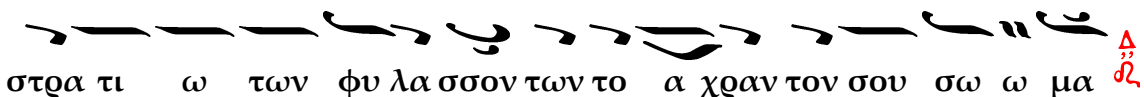
Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργόν)

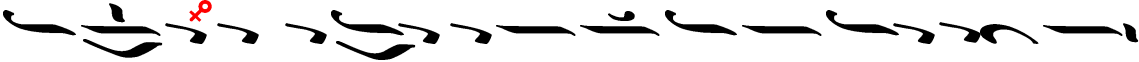

Ἦχος η Πα ρ

Του λι θου σφρα γι σθεν τος υ πο των Ι ου δαι ων και

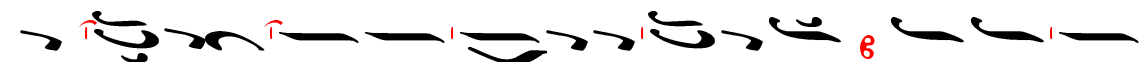

 στρατι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω μα Δ_{22}

 α νε εστης τρι η μερος Σω τηρ δω ρου μενος τω κο

 σμωτην ζωην δι α του το αι δυ να α μεις των ουρα νων

 ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα δο ο ξα τη α να στα σει

 σου Χρι στε δο ο ξα τη βα σι λει ασου δο ξα τη οι κο

 νο μι ασου μο νε φι λα αν θρωω πε

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Δι-θ.

Και τρο πων με το χος και θρονων δι α δο χος των Α

 πο στο λων γε νο με νος την πρα ξιν ευ ρες θε ο ο

 πνευ στε εις θε ω ρι ας ε πι βα σιν δι α του

 το τον λο γον της α λη θει ας ορ θο το μων και

 τη πι ζει ε νη θλη σας με χρις αι αι μα τος Ι ε

 ρο μαρ τυς Γρη γο ρι ε πρε σβευ ε Χρι ζω τω Θε

 ω σω θη ναι τας ψυ χας η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Γα ρ

Αγι οι Α να γυ ροι και αι θα αυ μα του ροι

 ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων ^Δ δω ρε

 αν ε λα βε τε ⁹ δω ρε α αν δο ο τε η μιν ^δ

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργόν)

Ἦχος Δι-Θ

Προ στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι σχυν

τε ^Δ με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα α θε τε

^ε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων φω νας ^Δ α

λλα προ φθα σον ως α γα θη ^Δ εις την βο η θει

αν η μων ^Δ των πι ι στως κραυ γα ζο ον των σοι ^ε τα α

χυ νον εις προ σβει ει αν ^Δ και σπεν σον εις ι κε σι

ι αν ^Δ η προ στα τευ ου σα α ει ^Ζ Θε ο το κε

των τι μων των σε ε ε ^Δ

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου (+ 1819).

Ἦχος Πα ρ

Α^{Πα} μην **Α** γι ος ο Θε ε ος Α α γι ο ο ος ι

σχυ υ ρο ο ος Α α γι ι ο ος α θα α να α το ος

ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας 9

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος A

γι ος ι σχυ ρο ο ος A α γι ο ος α θα α

να α το ος ε λε ε ε η η η σο ον η η η μας 9

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω 22 και A γι ω ω

Πνε ευ μα α α τι 9

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α

μη ην 9

A γι ι ος α θα α να α α α το ος ε ε λε

ε η η σο ον η η η η μας 9

Δύναμις Ιωάννου Αρβανίτη. Ἦχος ἠ Πα

N^{Πα} ε ε Δυ υ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α α

μι ι ι ις 9

A^{Πα} α α α α α α α α α α α γι ι

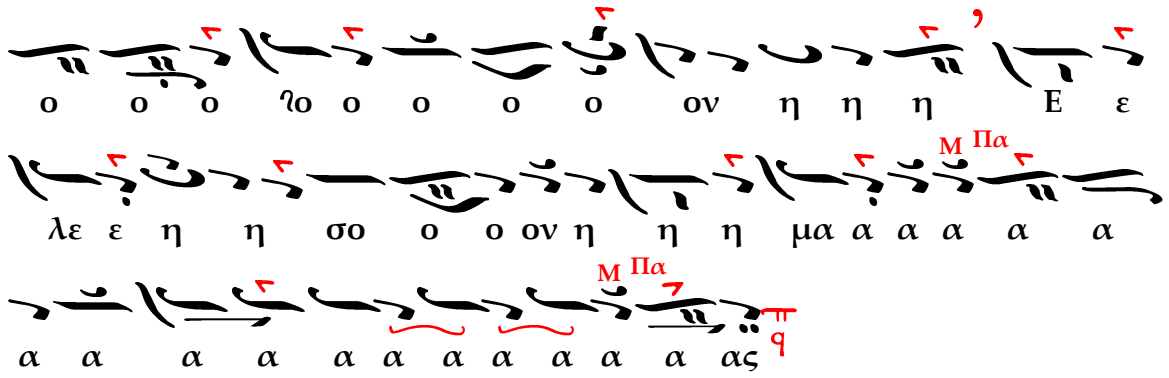
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι A α

γι ι ι ο ο ο ο ος 9 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Θε ε ε ε ο ο Θε ο ο ο ο το ο ο ο ο
ο χο ο ο ο ο το ο ο ο ο ο ο χο ο ο
Α γι ο ος ο ο ο ο Θε ε ο ο ο
ο ο ος

Α^{Πα} α α α α α α α α α α α γι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι Α α
γι ι ι ο ο ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
σχυ υ υ υ ι ι σχυ ρο ο ο ο το ο ο ο ο
ο χο ο ο ο ο το ο ο ο ο ο ο χο ο ο
Α γι ο ος ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο
ο ο ος

Α^{Πα} α α α α α α χα α α α α γι ι ι
ι ι Α α α α α α α γι ι ι ος Α θα α
α α χα α α α α να α α α α α λι ε Α
θα α να α το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
Ε^{Πα} λε ε ε ε ε ε η η η η η η η η η σο ο

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΗ΄ εβδομάδος ἐπιστολῶν.

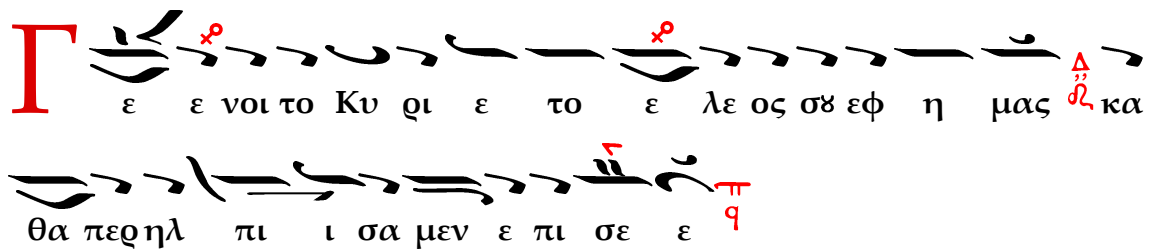
Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος α΄. (Ψαλμὸς λβ΄).

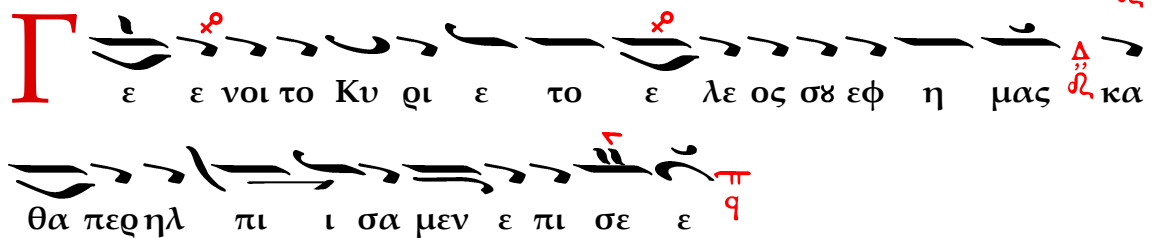
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. (λβ΄ 22)

Στίχ. α΄. Αγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρόπει αἴνεσις. (λβ΄ 1)

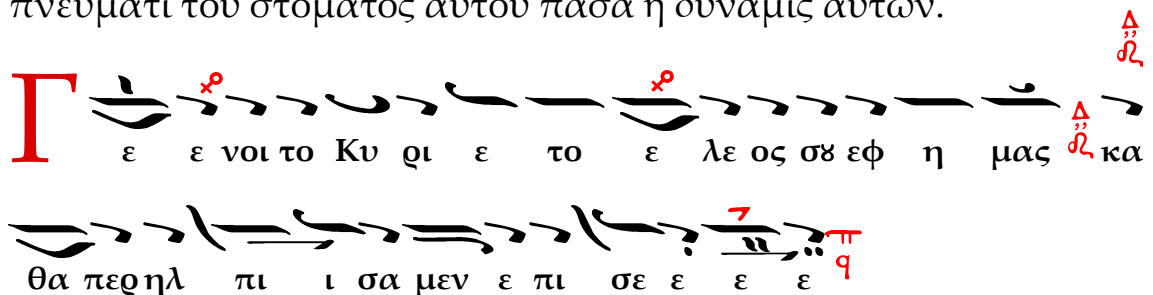
Ἦχος $\frac{4}{9}$ Πα ρ

Στίχ. Αγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρόπει αἴνεσις.

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Β΄ Κορ. θ΄ 6-11).

Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως φειδομένως καὶ θερίσει, καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει. Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ, μὴ ἐκ λύπης ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεὸς πᾶσαν χάριν περισσεῦσαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, καθὼς γέγραπται· «Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν· ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα». Ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν χορηγήσει καὶ πληθύνει τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐξήσει τὰ γενήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν· ἐν παντὶ πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἧτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ιζ').

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

A λλη λϑ ϑ ϑ ἰ ἰ α ᾠδῆς A λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ᾠδῆς A α α α λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ᾠδῆς
Χ Ζη Κυ ρι ος και ευ λο γη τος ο Θε ος μϑ ᾠδῆς και
υ ψω ᾠδῆς θη τω ο Θε ος της σω τη η η ρι ι
α α ας μϑ ᾠδῆς
A λλη λϑ ϑ ϑ ἰ ἰ α ᾠδῆς A λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ᾠδῆς A α α α λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ᾠδῆς

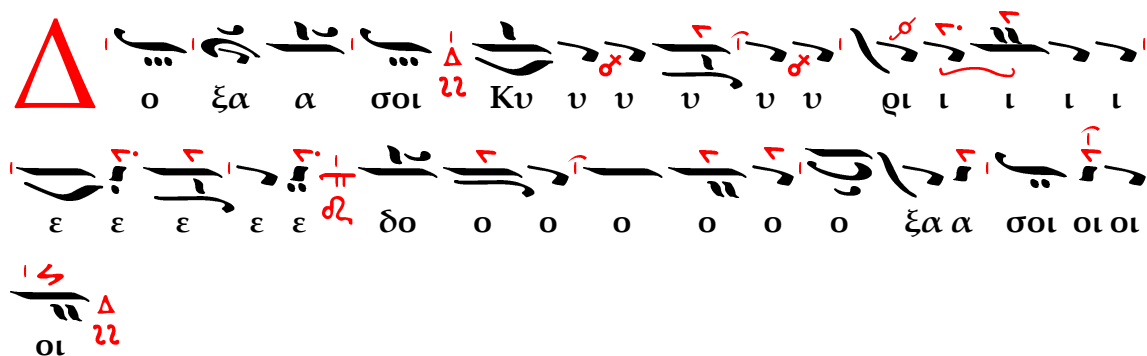
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Β' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (C' 31-36).

Εἶπεν ὁ Κύριος· καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως. Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι. Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι. Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστὶ; Καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα. Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν καὶ ἀγαθοποιεῖτε καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες, καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου, ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν.

Ἦχος ἰὺ Δι

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος 4 Πα

Ο ^{Πα} ι ο ι ο ι ο ι τα α α Χε ρου ου βι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου
ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ ^{κε} μ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ στι ^Μ ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ υ
στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε ι κο
ο ο ο υι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ζο ο ο ει κο ο ο υι ι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες
^π και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι
οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι
α α α α α α α δι ι ^π τον τρι σα α α α γι
ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο ν ^π υ υ υ υ υ υ
υ υ μνο ο ο υ μνο ο ν προ σα α α α δο ο ν τε
ε ε ες ^π πα α α α α α α α α α σα αν ^π την βι
ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη
^{Πα} η η η η η η η ν ^Δ α πο θω ω ω με θα α α με

ε ε ε ρι ι μνα α α αν

Ω ^{Πα} ς τον Βα ^{κε} α α σι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α α

Τ ^{Πα} ^υτων ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με

ε ε ε νοι

Τ ^{Πα} ^{Δι} ^{Πα} αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι αι

αι αις α ο ρα α α α α α α α α α τω

ω ω ως ^{Πα} ^υδο ρυ φο ρου ου ου με νον τα α α α α

α α ξε ε ε ε ε ε σι ι ι ι ν **Α** α α λ λη

λου ου ι ι ι α α α α α α α α α α α

α

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος 4 Πα φ

Κ ^{Πα} ^υρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Κ ^{Πα} ^υρι ε Ε λε ε η σον

Κ ^{Δι} ^υρι ε Ε λε η σον

Κ^{Πα} υ ρι ε Ε λε ε ε ε η η σον

Π^{Πα} α ρα α σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε

Π^{Πα} α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ε

Π^{Πα} α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π^{Δι} α ρα α σχϞ Κυ ρι ε

Π^{Πα} α ρα σχϞ Κυ ρι ε

Π^{Πα} α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ^{Πα} οι Κυ υ ρι ι ε

Κ^{Πα} αι τω πνευ μα τι ι σα

Α^{Πα} γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς μϞ

Δι Κυ ρι ος ςε ρε ε ω μα α α μϞ και κα τα

φυ γη η η η η μϞ και αι ρυ υ ση ης μϞ

Α^{Πα} γα πη η η η σω σε Κυ υ

ρι ε ε η ι ι σχυ υ υ υς μϞ Κυ ρι ος ςε

ρε ω μα α α α μϞ Ϟ Ϟ Ϟ Ϟ και κα α τα

φυ υ γη η η η μϛ και αι ρυ υ υ υ ση

η η ης μϛ

Π α τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνευ μα **Τρι**

α δα ο μο ου ου σι ον και αι α α χω ω

ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε ε λε ον ει ρη η νης **θ**υ σι αν αι νε ε

σε ε ως

κα ρι ι ζειν σε ε την Θε ο το ο ο ο
 κο ο ο ον την α ει μα κα α ρι ι ζον και πα
 α να μω ω ω ω μη η η η τον και μη τε ε ρα
 του Θε ε ου ου η η μω ω ω ω την τι μι ω
 τε ε ρα αν τω ω ω ων Χε ρσ ς βι μι και ε εν
 δο ο ξο ο τε ε ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι τως
 τω ων Σε ε ρα α φι ι ι μι την α δι α
 φθο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο γον τε ε κσ ς
 ς ς σα α α αν την ο ον τω ω ως Θε ε ο ο
 το ο ο ο κον σε ε ε ε με γα α λυ υ νο ο
 με ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἄξιον ἔστιν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, κατὰ τὸ ὕφος τῶν νεωτέρων.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Α ξι ι ον ε ςι ι ιν ω ω ως α α λη
 θω ω ως μα κα ρι ι ζει ει ν σε ε ε τη η η
 η ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον την α α ει

μα κα α α ρι ι ι ι ζον και αι πα να μω ω
 μη η το ο ον και μη τε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ρα α α τϛ ϝ Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η η η
 η μων τη η ην τι ι μι ω τε ε ε ε ραν τω ων
 Χε ρϛ ϝ βι μι και αι ε εν δο ξο τε ε
 ε ε ραν α συγ κρι ι ι ι ι ι ι ι ι
 τω ως τω ων Σε ε ε ε ε ε ρα α α α φι ι
 μι τη ην α α δι α φθο ο ο ο ο ο ρως Θε
 ον Λο ο ο ο γο ο ο τε ε ε κϛ ϝ ϝ ϝ σαν
 την ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ον
 σε ε ε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ υ
 υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Νεκταρίου Βλάχου. Ἦχος 4 Πα ρ

Α ξι ον ε ε στι νω ως α α λη η θω ως
 μα α κα α ρι ι ι ι ι ζει εν σε ε ε την Θε
 ε ε ο ο ο το ο ο ο ο κον την α α ει μα

κα ρι ι ι στο ον και αι αι πα α να α α μω
 ω μη η η το ον και μη τε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρα α α α του ου ου Θε ε ε ου ου η η η
 μων την τι μι ι ω τε ε ε ε ραν των Χε ρου
 ου ου βι ι ι μι και εν δο ξο τε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ρα α α α αν α συ γ κρι ι
 ι ι ι τω ω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φι ι μι
 τη ην α δι ι α φθο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ρω ως Θε ον Λο ο ο γο ο ον τε ε ε κου
 ου ου ου ου σαν την ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε
 ο το ο ο ο κο ο ο ον Σε ε ε ε ε ε ε με
 ε γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν. Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ, Λαμπαδαρίου. (ιδ' αἰών).

Ἦχος $\frac{4}{4}$ Κε

A λι νει ει ει ει τε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ

Πα
 ι ι ι ι α λλη η λ ς ς ς ς ι ι α
 Μ Πα Κε Μ
 α α α α α α α α α α α α α α α
 Κε Δι
 α λλη λ ς ι ι α α α α α α α α α α α
 Πα
 λλη λ ς ς ς ς ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ωστο α λη θι νον ε λα βο μεν
 Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη θη
 α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν ς ς ς ς αυ
 τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως
 ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν
 ο τι η ξι ωσας η μας των α γι ων ος με
 τας χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω
 σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε

των τας την δι και ο συ υ νην σα Α λλη λθ ι α
Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι θ ευ λο γη με νον
α πο τθ νυν και ε ως τθ αι ω ω νος

Τ ο ο νο μα Κυ ρι θ ει η ευ λο γη με ε
ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τθ νυν και ε ως τθ αι
ω ω νο ο ος